

Dogodki v dekaniji v septembru.

Dogodki za vso dekanijo Kranj

V soboto, 14. septembra, bo na Brezjah **škofijski molitveni dan za duhovne poklice**. Ob 8. 30 se začne zbiranje in molitev rožnega venca; slovesna sv. maša bo ob 10. uri. Lepo vabljeni.

V soboto, 21. 9., bo potekalo 43. tradicionalno **srečanje »STIČNA MLADIH«**. Geslo srečanja je: »ZAKAJ ON«? Gre za enodnevni festival, ki mladim skozi različne aktivnosti ponuja izkušnjo Boga. V kranjski dekaniji tudi letos organiziramo avtobusni prevoz. Za skupni prevoz se prijavite pri svojih duhovnikih do nedelje, 15. 9. Strošek prevoza, ki je 15 €, poravnate ob prijavi, vstopnico za prizorišče pa si lahko kupite v predprodaji, ali na dan Stične.

Župnija Kranj

V soboto, 7. 9., ob 19.00 bo v župnijski cerkvi **sveta maša s koralnim petjem**.

V petek, 20. 9., ob 19.30 bo v župnijski cerkvi **taizejska molitev**.

Župnija Tržič - Bistrica

V nedeljo, 15. 9., bo pri sveti maši ob 11. uri, **izpovedala večne zaobljube v inštitutu frančiškank Marijinih misijonark** (FMM) s. Josipa Jurič.

Župnija Kranj - Šmartin

V soboto, 14. septembra, bo na Brezjah **molitveni dan za duhovne poklice**. Ob 8.30 se začne zbiranje in molitev rožnega venca; slovesna sv. maša bo ob 10. uri. Zberemo se ob 5.00 v župnijski cerkvi v Stražišču in potem romamo peš preko Zlatega polja, Nakla, Podbrezj do Brezij. Za povratek si oskrbite svoj prevoz.

V ponedeljek, 23. 9., ob 19.30 se bodo pričele **»Delavnice molitve in življenja.«** Ob premišljevanju Božje besede in mo-

litvi potrpežljivo in vztrajno vstopamo v osebni odnos z Gospodom, od prvih korakov do lepega, zaupljivega, ljubečega in intimnega odnosa z Njim. Korak za korakom preraščamo notranjo tesnobo in nemir, strah in žalost, izkusimo milost odpuščanja, miru, veselja in zaupanja. Delavnice trajajo 15 tednov, enkrat tedensko po dve uri in so namenjene vsem odraslim od 30. leta starosti.

Župnija Besnica

V nedeljo, 1. 9., bo **dan celodnevnega češčenja** in molitve za celotno dekanijo v župniji Besnica. Sv. maši bosta ob 7. in ob 15. uri. Lepo vabljeni v Božjo bližino. Sveto mašo ob 15. uri bo vodil nekdanji dekan Škofjeloške dekanije g. Gregor Luštrek.

V nedeljo, 8. 9., bo pri sveti maši ob 10. uri **srečanje zakonskih jubilarov**, ki praznujejo okrogle obletnice. Zakonski pari vabljeni k zahvaljevanju za Božjo bližino in podporo. Dogodek bo vodil aktualni dekan Škofjeloške dekanije g. Franci Alič.

V nedeljo, 29. 9., bo po deseti sveti maši **predavanje o evtanaziji** in vprašanjih, ki se pojavljajo v povezavi z njo. Predavateljica bo Anda Perdan, up. dr. med. Vabljeni že k sv. maši ob 10. uri.

Župnija Kranj - Primskovo

Ob ponedeljkih, takoj po večerni sveti maši, ste lepo vabljeni v **Binkoštno dvorano**, molitveno skupino, ki se k molitvi združuje v zakristiji župnijske cerkve.

Župnija Križ

Celodnevno češčenje bo od srede, 18. 9., od svete maše ob 19. uri. Po celonočnem češčenju je druga sv. maša v četrtek, 19. 9. ob 8. uri in sklep češčenja ob 18. uri z litanijami Srca Jezusovega in s sveto mašo.

Izdal:
Dekanija Kranj
Odgovarja:
Bojan Likar, dekan

DEKANIJA
KRANJ
September 2024

Dekanijski list

Ob vstopu v leto misijona.

Spoštovani bratje in sestre v Kristusu!

Papež Frančišek je 9. maja letos v baziliki sv. Petra v Vatikanu slovesno predstavil Bulo za sklic Jubilejnega leta 2025 z naslovom: »Spes non confundit« - »Upanje ne osramoti« (Rim 5,5). V znamenju upanja apostol Pavel vliva pogum krščanski skupnosti v Rimu. Upanje je tudi osrednje sporočilo naslednjega jubileja, ki ga po starodavnem izročilu papež napove vsakih petindvajset let. On misli na vse romarje upanja, ki bodo prišli v Rim, da bi doživeli sveto leto, in na tiste, ki ga bodo obhajali v krajevnih Cerkvah. Za vsakogar naj bo to čas živenga in osebnega srečanja z Gospodom Jezusom, ki je »vrata« odrešenja, z Njim, za katerega ima Cerkev poslanstvo, da ga vedno, povsod in vsem oznanja kot naše upanje.

Duhovniki kranjske dekanije smo se odločili, da to milostno leto še posebej oplemenitimo z LJUDSKIM MISIJONOM, ki predstavlja nekakšne duhovne vaje za vsako župnijo. Zadnji misijon smo v kranjski dekaniji imeli pred 10 leti, to je leta 2015, kar je zelo primerno obdobje za pripravo in izvedbo misijona.

Včasih je bil ljudski misijon zgolj stvar župnije. V zadnjih letih, ko nam način življenja narekuje, da se na raznih področjih povezujemo med seboj, se je izkazalo, da je bolj primerno, da se misijon organizira za širše območje, najbolje v okviru dekanije. V današnjem času pa nas bodo zaradi vse večjega pomanjkanja duhovnikov tudi same razmere prisilile, da se bodo župnije združevale in temu primerno tudi razne pa-

storalne dejavnosti v njih.

Kako smo se torej zamislili naš misijon?

• Geslo misijona je: ROMARJI UPANJA, rdeča nit misijona pa je VEROIZPOVED.

Misijon bo potekal vse leto od nedelje, 8. septembra 2024 (uraden začetek misijona) do 23.11.2025 (slovesen zaključek misijona na Brezjah z g. nadškofom Stanislavom Zoretom).

• Vsaka 2. nedelja v mesecu bo t.i. MISIJONSKA NEDELJA. Temu primerno se oblikuje nedeljsko bogoslužje, za kar poskrbi vsaka župnija po svoje.

• Dekanija bo mesečno izdajala DEKANIJSKI BILTEN, na katerem bodo vpisani dogodki po posameznih župnijah, ki vas bodo vabili na skupna srečanja. Dogodki, ki imajo izrazito širši značaj, se bodo odvijali na dveh območjih in sicer na kranjskem in tržiškem. Dogodek organizira župnija gostiteljica v dogovoru z gosti. Vse informacije bodo objavljene tudi na spletni strani dekanije.

• Vsaka župnija izdela NAČRT MOLITVE za uspeh misijona; posebej bomo povabili mlade.

• VRHUNEC MISIJONA bo od 9.—23. 11. 2025. Program se bo odvijal po župnijah v dogovoru z misijonarji.

Cilji misijona:

1. Povrniti upanje v življenje in v prihodnost. V srcu vsakega človeka je shranjeno upanje kot želja in pričakovanje dobrega, kljub temu, da ne ve, kaj bo prinesel jutrišnji dan. Nepredvidljivost prihodnosti pa vendar poraja včasih nasprotujoča si občutja: od zaupanja do strahu, od vedrine do

pobitosti, od gotovosti do dvoma. Pogosto srečujemo obupane ljudi, ki na prihodnost gledajo z dvomom in črnogledostjo, kot da jim nič ne more ponuditi sreče. Ljudski misijon je za vsakogar priložnost za poživitev upanja.

2. Spodbuditi verne. Mnogi svojo vero goreče izpovedujete in jo tudi v praksi uresničujete. Toda, ogenj, ki gori, je treba vedno znova krepiti, drugače hitro ugasne. Misijon je priložnost, da preverimo naše duhovno stanje in poživimo ogenj Božjega delovanja v naših srcih.

3. Povabiti oddaljene. Vsako leto veliko otrok prejme zakramente uvajanja v krščanstvo (krst, obhajilo in birmo). Mnogi se iz različnih vzrokov oddaljijo od Boga in od Cerkve, čeprav so še vedno »naši«, ker so Božji. Hudo nam je za njih. Radi bi jim privoščili, da bi se osebno srečali z živim Bogom, ki je ljubezen in občutili osrečujočo moč vere. Nanje bomo še posebej mislili in zanje molili, da se odprejo Božji milosti.

4. Nagovoriti družine. Nobena skupnost danes ni tako izpostavljena in ogrožena, kot je družina. To je Božja ustanova in kakršno koli poseganje v ta red predstavlja uničenje človeka in celotne družbe. Moramo vse storiti, da mladi pari odkrijejo vrednoto svetega zakona in gradijo svoje družine po vzoru svete nazareške družine.

5. Spodbuditi nove skupine za rast v veri. Župnija kot občestvo danes več ne zadosuje. Mnogi se v njej ne počutijo nagovorjene. Je pa razveseljivo, da se ustanavljajo manjša občestva (zakonska, molitvena, svetopisemska, moška, ženska, upokojenci, samski, ovdoveli...), kjer se ljudje najdejo in lažje zaživijo svojo pripadnost krščanskemu občestvu.

6. Poiskati sodelavce. Na tem področju se je v zadnjem času stanje že močno izboljšalo. Utrdilo se je spoznanje, da župnija ni le župnik in nekaj ožjih sodelavcev, ampak vsi, ki smo krščeni. Takrat smo sprejeli svojo trojno službo: učiteljsko, duhovniško in pastirsko. Veliko možnosti je in zaradi pomanjkanja števila duhovnikov jih bo še več, da v skladu s svojimi zmožnostmi in darovi

res vsakdo prispeva svoj delež pri oblikovanju župnijskega občestva.

Dragi verniki in vsi ljudje dobre volje. Pogumno na delo! Radi in s srcem vstopimo v ta milostni čas, ki je pred nami. Zavedajmo se, da smo na pravi poti; treba je samo nadaljevati na njej in pogumno odstranjevati ovire, ki se na tej poti pojavljajo. Res je pot marsikdaj težka, a je cilj toliko slajši, ko ga človek doseže. In zaupajmo: Bog upanja je z nami.

Bojan Likar, dekan

Kristjanova izpoved vere.

Ob branju »Dekanijskega lista« se bo naša misel zadrževala ob vprašanju kristjanove izpovedi vere, ki jo izpovedujemo pri sveti maši. Prav gotovo je pri tem naš vzornik apostol Pavel. Vabim vas, da je ob branju tega teksta vaš spremljevalec Sveto pismo.

Brez dvoma je spreobrnjenje Savla (Pavla) povsem srečna ura v zgodovini krščanstva. Ne nazadnje opozarja na to okoliščina, da Apostolska dela kar trikrat govorijo o tem (Apd 9,1-22; 22,3-21 in 26,2-23).

Savel je na poti v Damask. Opremljen je s pismi velikega duhovnika (Kajfa), da ukrepa proti kristjanom (iz judovstva). V bližini mesta ga nenadoma obsije svetloba. Savel pade na tla in oslepi. Sedaj se mu da prepoznati ta, ki ga Savel preganja: Jezus Kristus. Pozove ga, naj gre v Damask. Tam bo zvedel, kaj mu je storiti. Očitno je, da Apostolska dela namenjajo pozornost predvsem Savlovemu spreobrnjenju. Cerkev obhaja ta dogodek 25. januarja kot praznik. Njegovo poklicanost - naj gre k poganom, da jim oznanja evangelij - spozna šele po spreobrnjenju in krstu pri molitvi v jeruzalemskem templju (Apd 22,17-21).

Sicer pa: Ne iščite v Svetem pismu brezupno konja, s katerega je baje padel Savel. Ne omenja ga nobeno od treh poročil!

Opis Apostolskih del je veliko bolj zaznamoval našo sliko o poklicanosti apostola narodov kot tisti občutno krajši odstavki v

Pavlovih pismih, ki o njegovem poslanstvu spregovorijo tako rekoč iz prve roke. V Pismu Galačanom pripoveduje Pavel iz svojega življenja in potemtakem tudi o svoji poklicanosti (Gal 1,15-16).

Delovanje Božjega služabnika presega meje Izraela. On naj postane luč za narode (Iz 49,6).

Pavla moramo torej videti na ozadju starozaveznih prerokov. Vsebina njegove poklicanosti pa seveda gre preko preroškega izročila.

Pavel priznava: Bog mu je razodel svojega Sina (Gal 1,16), to se pravi, razodel mu je sporočilo, ki ga z lastno močjo ne bi bil mogel spoznati. Pavel ni prejel evangelija tako kakor mi po poti izročila. Jedro tega oznanila izvira iz Božjega razodetja. Vsebina tega sporočila je Sin. V oznaki Sin že zazveni Jezusov izvor od Boga in njegova pripravljenost, da izpolni Božjo voljo do smrti na križu. Cilj tega razodetja, ki je bilo podarjeno Pavlu, je njegova poklicanost za apostola narodov.

Srečanje z Vstalim je za Pavla potrditev, da je krščansko sporočilo pravilno. Vse drugo: odprtost do poganov, poudarjanje pomena vere nasproti postavi itn. izhaja iz tega srečanja s poveljčanim Gospodom, ki je Pavlu pred Damaskom razodel njegovo poklicanost - da oznanja evangelij med narodi: »Izjavljam vam torej, bratje: evangelij, ki sem ga oznanil, ni po človeku ... temveč po razodetju Jezusa Kristusa ... Ko pa se je Bogu, ki meje izbral že v materinem telesu in me poklical po svoji milosti, zdelo prav razodeti v meni svojega Sina, da bi ga oznanjal med pogani, se nisem zatekel k mesu in krvi, pa tudi v Jeruzalem nisem šel k tistim, ki so bili apostoli pred mano, temveč sem se odpravil v Arabijo potlej pa sem se vrnil v Damask« (Gal 1,11-17).

Za Pavla ni v središču odnosa do Boga, da se z zvestobo do Boga izkaže za pravičnega človeka (to se pravi za človeka, ki živi v skladu z Bogom) in da s pravičnim ravnanjem doseže življenje v polnosti. Marveč se zave: Bog je človeku rekel brezpogojno DA. Človek torej ne postane pravičen po svojem ravnanju in svojem prizadevanju, temveč tako, da se za-

upa Božjemu delovanju. In to mu je mogoče, ker mu je bila od Boga podarjena vera v Jezusa Kristusa.

Čuti dolžnost, da dá naprej vero v skladu z evangelijem. To naročilo ga priganja in navdaja s strastno skrbjo, da bi v veri občestva dopolnil to, kar ji še manjka (1 Tes 3,10).

Kdor ne more neposredno izkusiti moči vere, temu se odpre morda v srečanju s kakim kristjanom oz. kako krščansko skupnostjo. Ta vera za Pavla ni nekaj zavezan paket, ki je dodeljen vsakemu in vsaki na enak način. Prilagojena je položaju vsakega človeka, se povezuje z njegovimi posebnimi zmožnostmi in se mora izkazati čisto konkretno v življenju posameznikov.

Ta vera pa je kamen spotike. Vsebinsko jedro vere je za Pavla priznanje, da je Bog človeka odrešil s smrtjo in obuditvijo Jezusa Kristusa (Rim 3,24). S tem sporočilom pa si Pavel ne naredi samo prijatelj. To namreč ne izzove samo pritrdilnega odziva. Pogosto ga zaradi njegove vere celo preganjajo. Kajti njegovo okolje to sporočilo pogosto odklanja kot škandal ali neumnost (1 Kor 1,23). Toda Pavel se ne sramuje oznanjati tega evangelija. Zanj se v njem razodeva Božja moč, ki rešuje vsakogar, ki v to veruje (Rim 1,16).

Ker naj se odnos do Boga izkaže v vsakdanjem življenju, se Pavel bori za pravo razmerje med vero in deli, med tem, kar človeku lahko podari samo Bog, in tem, kar mu je mogoče storiti iz lastne moči. Zato odklanja vsako poganjanje za uspehi in predstavo, da je upoštevanje zakonov in verskih predpisov odločilna stvar (Gal 3,10-11).

Vendar ne odklanja kar vsakega dejanja in del postave (Rim 3,31), temveč graja za tem skrivajočo se držo človekove zahteve pred Bogom. Kajti človek si ne more svoje rešitve sam »pridelati«, temveč ga je Bog rešil samo zaradi njegove vere. Ta vera pa spet priganja k temu, da postane učinkovita v ljubezni (Gal 5,6), to se pravi, da se izkaže v ljubezni do bližnjega.